

Posudek na diplomovou práci

**Jaroslava Mašina: Dativ v srbštině a češtině. Komparativní studie.
Praha, FF UK 2006, 70 s.**

Diplomová práce předkládaná na slavistické specializaci serbistika zpracovává po delším čase jazykovědné téma a je velmi přínosné, že posluchač, absolvent nediplomního oboru český jazyk a literatura propojil oba své studované obory při výběru tématu a vypracování komparativní a částečně i kontrastivní studie věnované shodám i rozdílům v použití dativních vazeb v současné srbštině a češtině.

Autor si klade za cíl popsat zónu funkcí dativu konfrontací dvou příbuzných jazyků a to výlučně při srovnání současného stavu obou jazyků. Diachronního přístupu v zásadě nepoužil, i když několikrát se musel k historii, zejména českého jazyka, obrátit pro porovnání užití dativních vazeb, které v srbském jazyce přetrvaly dodnes, zatímco v češtině se od nich upustilo. Formulovaným smyslem jeho studie je prakticistní hledisko, neboť autor se domnívá a zcela správně, že by vypracovaná analýza měla posloužit výuce srbštiny jako cizího jazyka a překládání ze srbštiny do češtiny. Při vymezení takového ambice je třeba konstatovat, že práce tento příručkový charakter v několika ohledech překračuje. V české ani srbské lingvistické literatuře pádová syntax není ani zdaleka uzavřeným tématem. Naopak zde se naskýtá ještě mnoho možností výzkumu při důsledném využití funkčního přístupu. Autor sám upozorňuje na nejednotnost a fragmentárnost publikovaných výsledků týkajících se dativu. Snad proto jsou i v jeho práci jednotlivé kapitoly věnované různým dativním konstrukcím proporčně nevyvážené.

Autor téma zpracovává v jisté disproporci: od pouhé stručné definice jednotlivých typů dativních vazeb přes příklady hojně doložený materiál až k obsáhlé a vyvážené 3. kapitole o volném dativu a zejména dativu posesivním. Zde ukázkově prezentuje svou schopnost praktické i teoretické analýzy obou zkoumaných jazyků.

Jaroslav Mašín vhodně zvolil pro výběr srbských excerpovaných literárních textů významné autory druhé poloviny 20. století. To, že se neomezil jen na díla, která byla do češtiny přeložená a knižně publikována, ale že si sám ukázky s dativními vazbami přeložil, slouží ke cti jeho aktivní znalosti studovaného jazyka a zároveň ho přivedlo k hlubšímu zamyšlení nad vyhledanými rozdíly v užití pádových vazeb.

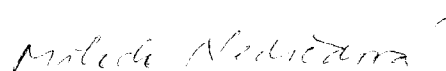
Práce se zaměřila výlučně na odbornou literaturu publikovanou ve zkoumaných jazycích, to sice omezilo úhel pohledu na zkoumaný problém, ale zároveň naznačilo, že pro další práci na tématu bude zapotřebí, aby se autor inspiroval zejména studii zabývajícími se pádovými vazbami různých slovanských jazyků a vyšel i z teoretické báze jazykovědné odborné literatury neslovanské.

Diplomová práce je přehledná díky grafickému odlišení excerpovaného a odborného textu, má nespornou přednost v jasné a stručné formulaci někdy až strohosti textu. Autor se elegantně vypořádal s odkazy na odbornou literaturu v textu, aniž využil pro diplomovou práci někdy svízelný aparát poznámek pod čarou.

Předložené práci lze vyčíst drobné překlepy (s. 9 správně má být „slovník neuvádí“, na s. 25 je záměna rodů v příkladu „Jak jsi spalo?“, „Jak jsi cestovala?“ aj.). Po formální stránce je třeba ocenit přehlednost, stručnost nejen v části textové, ale i v doprovodném bibliografickém aparátu.

Po výčtu nesporných kladů a menších nedostatků konstatuji, že práce zcela splňuje požadavky kladené na diplomovou práci magisterského studia na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a doporučuji ji k veřejné obhajobě.

Autorovi přeji, aby téma své práce dále úspěšně rozšířil ku prospěchu nejen svého odborného růstu, ale i pro budoucnost oboru serbistika.

PhDr. Milada Nedvědová
vedoucí diplomové práce

V Praze, 16.5.2006